

Sygn. akt I Ns 747/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r. w Jaśle

na rozprawie

sprawy z wniosku B. P. zam. (...)-(...) J., ul. (...),

z udziałem: H. B. zam. (...)-(...) N., ul. (...), E. W. zam. (...)-(...) N., ul. (...), A. R. (1) zam. (...)-(...) N., ul. (...), A. S. (1) zam. (...)-(...) P., ul. (...), A. R. (2) zam. (...)-(...) T., Ł. (...), S. R. (1) zam. (...)-(...) O. 209, M. S. zam. (...)-(...) D., C. 158, M. R. (1) zam. (...)-(...) O. 189, S. S. zam. (...)-(...) N., (...), M. R. (2) zam. (...)-(...) T., G. 100, W. R. (1) zam. (...)-(...) O., (...), B. K. (1) zam. (...)-(...) S. 155, Z. R. zam. (...)-(...) N., T. 123, K. R. (1) zam. (...)-(...) N., ul. (...), Z. Ż. zam. (...)-(...) N., K. 212, S. R. (1) zam. (...)-(...) N., (...), A. R. (3) zam. (...)-(...) K., Ś. (...), E. G. zam. (...)-(...) N., (...), A. B. zam. (...)-(...) D., F. 114, M. R. (3) zam. (...)-(...) N., (...), E. S. zam. (...)-(...) T., Ł. 120, J. R. (1) zam. (...)-(...) N., (...), K. R. (2) zam. (...)-(...) N., (...), J. R. (2) zam. (...)-(...) N., ul. (...), M. G. zam. (...)-(...) N., (...),

o stwierdzenie nabycia spadku po M. F. (1)

p o s t a n a w i a:

stwierdzić, iż spadek po M. F. (1) zmarłej 20 września 2015 roku w J., ostatnio przed śmiercią zamieszkałej w O. na podstawie testamentu alograficznego z 10 września 2015 roku sporządzonego przed Wójtem Gminy O. nabył bratanek M. R. (1) syn J. i E. w całości.

Sygn. akt I Ns 747/16

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Jaśle z 24.05.2017 r.

Wnioskodawczyni B. P. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po M. F. (1) na podstawie testamentu alograficznego z 14.09.2015 r., sporządzonego przed Wójtem Gminy O., w którym została w całości powołana do spadku. Wnioskodawczyni podała, iż w skład spadku wchodzi gospodarstwo rolne położone w O..

Uczestnik M. R. (1) wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po M. F. (1) na podstawie testamentu alograficznego z 10.09.2015 r., sporządzonego przez spadkodawczynię również przed Wójtem Gminy O., na mocy którego został w całości powołany do dziedziczenia (k. 110).

Uczestniczka A. S. (2) przychyliła się do wniosku B. P. i wskazała, że testament z 14.09.2015 r. (a nie z 10.09.2015 r.) jest skuteczny i ważny, ponieważ odzwierciedla rzeczywistą wolę spadkodawczyni (k. 82).

Uczestnik A. R. (2) nie kwestionował ważności testamentu

z 10.09.2015 r., a w odniesieniu do testamentu z 14.09.2015 r. nie posiadał żadnej wiedzy o jego sporządzeniu (k. 65).

Uczestnicy H. B., E. W., A. R. (1), S. R. (1), J. R. (2) i M. G. nie kwestionowali ważności testamentów z 10.09.2015 r. i 14.09.2015 r. oraz nie składali do nich zastrzeżeń (k. 80v-81, 82, 109v).

Pozostali uczestnicy – M. S., S. S., M. R. (2), W. R. (1), B. K. (2), Z. R., K. R. (1), Z. Ż., S. R. (1), A. R. (3), E. G., A. B., M. R. (3), E. S., J. R. (1) i K. R. (2) nie zajęli stanowiska w sprawie.

Na wezwanie Sądu Urzędu Gminy w O. przedłożył obydwaj testamenty M. F. (1) tj. zarówno testament z 10.09.2015 r. (k. 39) jak i z 14.09.2015 r. (k. 74).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. F. (1) zmarła 20.09.2015 r. w J. jako bezdzietna wdowa, ostatnio przed śmiercią mieszkała w O.. Spadkodawczyni miała ośmioro rodzeństwa tj.: brata W. R. (2), siostrę G. Z., brata F. R., brata R. R., brata B. R., brata J. R. (2), siostrę E. S. i brata L. R.. W. R. (2) zmarł w 1996 r.

i pozostawił po sobie troje dzieci: córkę H. B., córkę E. W. i syna A. R. (1). G. Z. zmarła w 2010 r. pozostawiając po sobie jedno dziecko - córkę A. S. (1). F. R. zmarł w 1981 r.

i pozostawił po sobie czworo dzieci: syna A. R. (4), córkę S. S., syna W. R. (1) i córkę B. K. (2). B. R. zmarł w 2016 r. pozostawiając po sobie: córkę Z. Ż., syna S. R. (1), córkę E. G., syna A. R. (3), córkę A. B. i córkę M. R. (3). J. R. (2) zmarł w 1974 r. pozostawiając po sobie czworo dzieci: syna A. R. (2), syna S. R. (1), córkę M. S. i syna M. R. (1). L. R. zmarł w 1998 r. i pozostawił po sobie troje dzieci: syna Z. R., syna S. R. (2), który zmarł w 2016 r. i syna K. R. (1). S. R. (2) pozostawił po sobie dwoje dzieci: córkę J. R. (1) i małoletnią córkę K. R. (2) reprezentowaną w niniejszej sprawie przez matkę K. R. (3).

W toku postępowania zmarł uczestnik R. R. (zmarł 12.04.2017 r.)

i pozostawił po sobie dwoje dzieci: syna J. R. (2) i córkę M. G. (dowód: odpis skrócony aktu zgonu M. F. (1) wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w J. za nr (...) – k. 4, zeznania

i zapewnienie spadkowe H. B. - k. 80v.-81, odpis skrócony aktu zgonu R. R. wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w N. za nr (...) – k. 104).

Spadkodawczyni pozostawiła po sobie dwa testamenty. Pierwszy testament został sporządzony 10.09.2015 r., w budynku mieszkalnym spadkodawczyni w O. pod (...)w ten sposób, że w obecności dwóch świadków (K. B. i E. T.) spadkodawczyni M. F. (1) oświadczyła ustnie swoją wolę wobec Wójta Gminy O. M. P.. W testamencie tym spadkodawczyni rozrzuciła całym swoim majątkiem i jako jedyne spadkobiercę ustanowiła uczestnika M. R. (1), któremu przekazała cały swój majątek wskazując, że w jego skład wchodzi udział w wysokości 7/12 części w działkach położonych w O., oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) o powierzchni 0,0907 ha, stanowiącej rolę i nr (...) o powierzchni 0,9756 ha, na której usytuowany jest budynek mieszkalny i budynek gospodarczy.

Z powyższego oświadczenia spadkodawczyni został sporządzony protokół, który w obecności świadków został jej odczytany i następnie podpisany przez nią, Wójta Gminy O. oraz dwóch świadków (dowód: testament alograficzny z 10.09.2015 r. – k. 39, wypis

z rejestru gruntów nr GN-I. (...). (...).2016 wydany przez Starostę (...) – k. 5, zapewnienie spadkowe M. R. (1) – k. 45v.).

W okresie kilku lat przed śmiercią M. F. (1) chorowała, często przebywała w szpitalu i potrzebowała opieki. Od 2011 r. M. R. (1) wraz

z żoną J. R. (3) pomagali spadkodawczyni w czynnościach życia codziennego. J. R. (3) pomagała w dojazdach do szpitala oraz na badania lekarskie, zajmowała się domem - opłacała rachunki, robiła zakupy, prała, sprzątała, gotowała, a także wykupywała potrzebne lekarstwa. M. R. (1) zajmował się przygotowywaniem opału na zimę oraz drobnymi pracami remontowymi i naprawami w domu M. F. (1). Spadkodawczyni nigdy nie narzekała na opiekę ze strony małżeństwa, wręcz przeciwnie była z niej zadowolona i wielokrotnie im dziękowała. Z uwagi na sprawowaną przez M. R. (1) i jego rodzinę pomoc, treść testamentu z 10.09.2015 r. nie była zaskoczeniem dla części spadkobierców ustawowych testatorki (dowód: pismo J. R. (3) z 14.09.2015 r. do (...) w O. - k. 78, zeznania

i zapewnienie spadkowe M. R. (1), A. R. (2) – k. 65, zeznanie S. R. (1), S. R. (1) (syna B. R.), E. G., M. R. (3) – k. 82-83, pismo M. R. (1) – k. 111).

Z treścią testamentu sporządzonego w dniu 10.09.2015 r., jeszcze za życia spadkodawczyni nie zgadzała się uczestniczka A. S. (2), która sprzeciwiła się temu, aby cały spadek przypadł M. R. (1). Od chwili powzięcia informacji o jego treści, podjęła więc działania mające na celu anulowania (odwołania) tej czynności i doprowadzenie do tego, aby spadek po M. F. (2) nabyli krewni ze strony jej zmarłego męża – E. F.. Skontaktowała się więc z siostrzenicą E. F. A. Z. proponując, że spadkobiercą po M. F. (1) mógłby zostać syn A. Z.. A. Z. nie zgodziła się na tą propozycję i wspólnie wybrały na spadkobiercę jedyną, znaną im krewną E. B. P.. Na skutek działań A. S. (1) i B. P. w postaci perswazji i wywierania emocjonalnego nacisku i wpływu, spadkodawczyni M. F. (1) zdecydowała o ponownym rozrządzeniu majątkiem na wypadek swojej śmierci.

Na dzień 12.09.2015 r. został więc sprowadzony przez B. P. notariusz z J. W. L. w celu sporządzenia testamentu M. F. (1), w którym testatorka miała odwołać testament alograficzny sporządzony przez Wójta Gminy O. w dniu 10.09.2015 r.

i jednocześnie sporządzić nowy testament. Testament notarialny nie został jednak sporządzony, z uwagi na kłótnie zaistniałe pomiędzy osobami trzecimi przy dokonywaniu czynności oraz brak dostatecznego przekonania testatorki, co do prawidłowości sposobu rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci.

Z uwagi na powyższe wątpliwości testatorki i okoliczności towarzyszące tej wizycie, notariusz odmówił sporządzenia testamentu (dowód: zapewnienia spadkowe i zeznania A. R. (2) – k. 65, zeznania A. S. (1) – k. 81v.-82, zeznanie B. P. – k. 110, informacja notariusza W. L. z 12.12.2016 r. – k. 53).

Wobec niepowodzenia w sporządzeniu testamentu notarialnego, B. P. wraz z sąsiadką zwróciły się do Wójta Gminy O., z prośbą aby ponownie przyszedł do spadkodawczyni i sporządził kolejny testament. Tak też się stało i w dniu 14.09.2015 r. w swoim budynku mieszkalnym nr (...)

w O. M. F. (1) sporządziła drugi testament alograficzny,

w którym oświadczyła swoją wolę przed Wójtem Gminy O. M. P., w obecności dwóch świadków (J. M. i P. K.). W testamencie tym testatorka, rozrządzając całym swoim majątkiem oświadczyła, że jako spadkobiercę powołuje B. P., córkę siostry męża, której zapisała udział w 7/12 części w działkach położonych w O., oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) o powierzchni

0,0907 ha, stanowiącej rolę i nr (...) o powierzchni 0,9756 ha, na której usytuowany jest budynek mieszkalny i budynek gospodarczy. Jednocześnie spadkodawczyni oświadczyła, że anuluje swój testament z 10.09.2015 r.

Z oświadczenia spadkodawczyni sporządzono protokół, który następnie został odczytany i podpisany przez M. F. (1), dwóch obecnych świadków

i Wójta Gminy O. (dowód: testament alograficzny z 14.09.2015 r. – k. 74).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty powołane

w treści uzasadnienia korzystające z domniemań prawdziwości i autentyczności przewidzianych w art. 244 k.p.c., logiczne, spójne i wzajemnie uzupełniające się zapewnienia spadkowe i zeznania uczestników M. R. (1), A. R. (2)

i H. B., oraz zeznania uczestników S. R. (1), S. R. (1) (syna B. R.), E. G., M. R. (3), A. S. (1)

i wnioskodawczyni B. P..

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania wnioskodawczyni B. P. w zakresie, w jakim stwierdziła, że M. R. (1) i jego rodzina nie opiekowali się M. F. (1), oraz że testatorka aż do śmierci była sprawna fizycznie. Zeznania te nie korespondują z treścią zeznań pozostałych uczestników, tj. M. R. (1), S. R. (1), S. R. (1) (syna B. R.), E. G. i M. R. (3) zgodnie twierdzących, że w okresie kilku lat przed śmiercią spadkodawczyni wymagała opieki, którą sprawował nad nią M. R. (1) i jego żona J. R. (3).

W odniesieniu zaś do zapewnienia spadkowego i zeznań uczestnika A. R. (2) (k. 65), Sąd w całości uznał je za wiarygodne. Uczestnik

w sposób wyczerpujący i obiektywny przedstawił obraz zamieszania, jakie wprowadziła uczestniczka A. S. (2), po tym jak dowiedziała się

o sporządzeniu testamentu z 10.09.2015 r., co wynikało z tego, że A. S. (2) nie mogła pogodzić się z treścią testamentu z 10.09.2015 r.

i oświadczyła, że nie zgadza się na to, aby cały spadek nabył M. R. (1), i że zrobi wszystko aby to „odkręcić”. Motywy jakimi kierowała się w swoim działaniu A. S. (2), zmierzająca do anulowania testamentu

z 10.09.2015 r., a następnie okoliczności zmierzające do sporządzenia testamentu notarialnego, zostały przedstawione przez A. R. (2)

w sposób przekonywujący, wiarygodny i rzetelny.

Sąd odmówił wiary zeznaniom A. S. (1) i B. P.

w zakresie w jakim twierdziły, że M. F. (1) sporządziła testament w dniu 14.09.2015r. z własnej, wolnej od nacisków i nieprzymuszonej woli, jako sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym. Zeznania te pozostają

w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami i zapewnieniami A. R. (2)

i M. R. (1) oraz pisemnym oświadczeniem notariusza W. L. (k. 53).

Sąd zważył, co następuje.

Dyspozycja art. 922 § 1 k.c. wskazuje, że prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi IV kodeksu cywilnego. Podstawą powołania do spadku może być testament, a w razie jego braku ustawa.

W niniejszej sprawie ujawnione zostały dwa testamenty alograficzne sporządzone przez M. F. (1) w dniu 10.09.2015 r. oraz 14.09.2015 r.

Stosownie do treści art. 951 § 1 i 2 k.c. spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, że w obecności dwóch świadków oświadczy swoją ostatnią wolę ustnie wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa, sekretarza powiatu albo gminy lub kierownika urzędu stanu cywilnego. Oświadczenie spadkodawcy spisuje się w protokole

z podaniem daty jego sporządzenia. Protokół odczytuje się spadkodawcy

w obecności świadków. Protokół powinien być podpisany przez spadkodawcę, przez osobę wobec której wola została oświadczona, oraz przez świadków. Jeżeli spadkodawca nie może podpisać protokołu, należy to zaznaczyć

w protokole ze wskazaniem przyczyny braku podpisu.

Jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych oba testamenty spadkodawczyni zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami z art. 951 k.c. Jednakże aby doszło do dziedziczenia testamentowego, samo rozrządzenie na wypadek śmierci musi być skuteczne i ważne. Z tej też przyczyny koniecznym było zbadanie obu testamentów M. F. (1) przez pryzmat przepisu art.

945 § 1 k.c., w którym ustawodawca wskazał przesłanki nieważności testamentu.

W polskim prawie spadkowym obowiązuje zasada swobody testowania,

a więc swobodnej możliwości dysponowania swoim majątkiem na wypadek śmierci. Przepis art. 945 § 1 pkt. 1 k.c. stanowi, że nieważny jest testament sporządzony w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Oświadczenie woli testatora jest świadome jeżeli w czasie sporządzania testamentu nie występowały żadne zaburzenia świadomości,

a testator jasno i wyraźnie zdawał sobie sprawę, że sporządza testament określonej treści, natomiast oświadczenie testatora jest swobodne, jeżeli spadkodawca nie kieruje się motywami intelektualnymi lub pobudkami uczuciowymi, mającymi charakter chorobowy, nie pozostaje pod dominującym wpływem czyjejkolwiek sugestii i zachowuje wewnętrzne poczucie swobody postępowania. Przy sporządzaniu testamentu brak świadomego albo swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenia woli może wynikać z jakichkolwiek powodów, nawet jeżeli testator nie znajduje się w stanie nieprzytomności lub zakłócenia czynności psychicznych.

Na gruncie art. 945 § 1 pkt. 1 k.c. przyjmuje się, że choroba testatora i ogólny stan jego zdrowia, które doprowadziły do takiego osłabienia jego aktywności i siły woli, że nie jest zdolny, mimo posiadania świadomości, do przeciwstawienia się naciskom osób, bez których opieki nie może egzystować – wyłącza swobodę testowania. Jest to bowiem niewątpliwie stan wynikający z przyczyny wewnętrznej: choroby lub wieku testatora osłabiających jego aktywność i siłę woli tak, że nie jest w stanie przeciwstawić się sugestiom i naciskom osób trzecich, nalegających na określony sposób testowania, a zatem nie jest w stanie swobodnie powziąć decyzji i wyrazić swojej ostatniej woli. Testament sporządzony w takich okolicznościach jest nieważny z przyczyn określonych w art. 945 § 1 pkt. 1 k.c. (tak SN w postanowieniu z 14.12.2011 r., I CSK 115/11).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż testament sporządzony 10.09.2015 r. przez M. F. (1) odzwierciedla jej rzeczywistą, swobodną i niczym nie ograniczoną wolę. Spadkodawczyni w chwili sporządzania testamentu z 10.09.2015 r. pomimo tego, że była obłożnie chora to nie znajdowała się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów, w szczególności z zeznań uczestników wynika, iż czynności w zakresie testowania były podejmowane przez testatorkę w sposób przemyślany i konsekwentny oraz charakteryzowały się jednolitością zamiaru przez dłuższy czas. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, iż spadkodawczyni niejednokrotnie sygnalizowała wobec innych krewnych, iż ma zamiar przekazać swój majątek na rzecz M. R. (1) i jego rodziny w zamian za świadczoną przez nich od lat opiekę. Zarówno uczestnik A. R. (2) jak i S. R. (1) zgodnie zeznali, iż sporządzenie testamentu o takiej treści nie było dla nich żadnym zaskoczeniem. Jednocześnie podkreślić należy, że ani M. R. (1) ani jego żona J. R. (3) nie wywierali wpływu na decyzję testatorki co do treści pierwszego testamentu. Świadczona na rzecz spadkodawczyni pomoc i opieka była z ich strony pomocą wieloletnią i bezinteresowną. Wszystkie te okoliczności pozwalają przyjąć, że M. F. (1) sporządzając testament 10.09.2015 r. nie kierowała się motywami intelektualnymi lub pobudkami uczuciowymi, mającymi charakter chorobowy, nie pozostawała pod dominującym wpływem czyichkolwiek sugestii, co rzutuje na stwierdzenie, iż zachowała wewnętrzne poczucie swobody testowania.

W odniesieniu zaś do testamentu alograficznego z 14.09.2015 r., Sąd przesłuchując uczestników M. R. (1), A. R. (2), A. S. (1) oraz wnioskodawczynię B. P. doszedł do przekonania, iż przedmiotowy testament nie był efektem rzeczywistej i swobodnej woli spadkodawczyni, ale skutkiem zamieszania wywołanego przez uczestniczkę A. S. (1), a także pochodzących od niej i B. P. sugestii i nacisków emocjonalnych, zarówno pośrednich jak i bezpośrednich, które wpłynęły na decyzję testatorki. Spadkodawczyni w chwili sporządzania testamentu z powodu wieku, zaawansowanej choroby, przebytego cierpienia i bólu niewątpliwie była podatna na sugestie krewnych. Z materiału dowodowego (przede wszystkim z zeznań A. R. (2)) jednoznacznie wynika, iż A. S. (2) nie mogła pogodzić się z treścią pierwszego testamentu, w szczególności była oburzona tym, że M. F. (1) swoim spadkobiercą uczyniła M. R. (1) i oświadczyła swojemu kuzynowi A. R. (2), że zrobi wszystko, aby odkręcić to, co M. F. (1) zrobiła tym testamentem. Działania które podjęła A. S. (2) miały na celu – jak sama wskazała podczas zeznania – „odkręcenie” skutków testamentu z 10.09.2015 r. .

Przedstawione wyżej okoliczności dotyczące, wyboru odpowiedniego kandydata na spadkobiercę, związane z organizacją spotkania z notariuszem oraz poszukiwanie innego alternatywnego sposobu na sporządzenie testamentu o innej treści, dają podstawy do twierdzenia, iż wola spadkobierczyni wyrażona w testamencie z 14.09.2015 r. nie była wyrażona w sposób nieskrępowany i wolny od nacisków. Potwierdzeniem braku rzeczywistej i swobodnej woli spadkodawczyni przy sporządzaniu testamentu z 14.09.2015 r. jest także stanowisko notariusza W. L., który w dniu 12.09.2015 r. (a więc dwa dni wcześniej) odmówił sporządzenia testamentu notarialnego, albowiem stwierdził, brak przekonania u testatorki co do prawidłowości sposobu rozporządzenia majątkiem na wypadek śmierci. Notariusz potwierdził również, że jego wizycie w dniu 12.09.2015 r. w miejscu zamieszkania testatorki towarzyszyła kłótnia osób trzecich, co jedynie potwierdza ustalenia Sądu, iż decyzja o sporządzeniu testamentu w dniu 14.09.2015 r. i jednocześnie

odwołaniu testamentu z 10.09.2015 r., nie była swobodną decyzją M. F. (1), lecz była wywołana kłótniami, pretensjami i naciskami osób trzecich, które nie mogły pogodzić się z treścią pierwszego testamentu.

Na podstawie tych okoliczności stwierdzić należy, iż w chwili sporządzania drugiego testamentu alograficznego spadkodawczyni znajdowała się w stanie wyłączającym swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie swej rzeczywistej woli. Przyczyny powodujące brak swobody testowania były przyczynami zewnętrznymi, pochodzącymi od osób trzecich (tj. A. S. (1) i B. P.) zainteresowanych „odkręceniem” tego co się już stało i uchyceniem testamentu z 10.09.2015 r.

Należy podkreślić, iż niejednokrotnie człowiek schorowany, w podeszłym wieku staje się sugestywny, mało samodzielny, zmienny w decyzjach, które są warunkowane sytuacyjnie i ulegają zmianie pod wpływem zmiennych emocji. Z tego też względu w ocenie Sądu, M. F. (1) nie była w stanie przeciwstawić się naciskom i sugestiom ze strony A. S. (1) i B. P. dotyczącym zmiany osoby spadkobiercy, co w konsekwencji spowodowało, że decyzja i wola o sporządzeniu testamenty 14.09.2015 r. nie była przez nią swobodnie podjęta. Wobec tego testament z 14.09.2015 r. na podstawie art. 945 § 1 pkt. 1 k.c. należy uznać za nieważny.

Natomiast testament alograficzny z 10.09.2015 r. jest testamentem ważnym, albowiem został sporządzony przy zachowaniu wszystkich wymogów przewidzianych w powołanym przepisie art. 951 § 1 i § 2 k.c. Co do testamentu z 10.09.2015 r. nie zachodzą przyczyny nieważności powołane w art. 945 § 1 pkt 1 k.c.

Jeżeli chodzi o skuteczność testamentu z 10.09.2015 r., to nie ulega wątpliwości, że wolą spadkodawczyni M. F. (1) wyrażoną w tym testamencie było, aby jej jedynym spadkobiercą został M. R. (1). Należało więc jej wolę uszanować i orzec jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni B. P.
2. kal. 2 tygodnie.